

Proposta per una Catalunya Lliure: Comunalista, Democràtica i Confederal

[Nota per llegir aquest document]

- Aquest és un document viu. Això vol dir que no és definitiu ni estàtic, sinó que pretén ser una proposta des de la qual reflexionar, assajar i rectificar allò que calgués. **Mail: gra@pimienta.org**
- Aquest document consta de vèries parts. Es pot començar a llegir per qualsevol d'elles, segons allò que ens interressi més.

Index

1. Preàmbul:

- L'Estat Espanyol com model obsolet.
- Canalització dels anhels per una vida diferent mitjançant el procés independentista.
- Elements i inspiracions per fer d'aquest procés un projecte integrador per tota la societat catalana.

2. Proposta:

Model de la Societat Democràtica

- a) Comunitats autoorganitzades
  - b) Confederació de comunitats autoorganitzades
  - c) Estructura estatal catalana
- Articulació dels tres nivells: República Catalana

3. Estratègia:

Una Societat Alternativa que superi els Estats.

- A.- Autoorganització popular
- B.- Moments de desobediència massiva
- C.- Eixamplar la base social

3.1. Pla popular:

Els quatre eixos de l'arrelament local

- Comunitat
- Autodependència
- Organització
- Autodefensa

Tàctiques:

- Accions individuals
- Accions col·lectives
- Accions municipals

3.2. Pla institucional

Annex:

Apunts geoestratègics. Imaginant escenaris

1. Preàmbul

L'Estat Espanyol és un model obsolet. Aquesta és una realitat que pot ser compartida per una àmplia majoria de la seva població. La «transició» va ser una reforma, però va mantenir l'essència d'un règim dictatorial que quan se'l qüestiona treu la seva veritable cara. L'Estat Espanyol és una presó de persones i de pobles, una unitat forçada que mai ha quallat, amb un imaginari polític centralista i homogeneïtzador. No s'ha pogut acabar encara amb allò que alguns anomenen «el problema d'Espanya», això és, la diversitat lingüística, ètnica, cultural, territorial, de formes de fer i estar, que amenaça constantment la idea de Pàtria basada en «una llengua, una bandera, una nació». La cultura política estatista i antidemocràtica que impera fa que moltes persones, i no només les que s'identifiquen com a catalanes, es trobin incòmodes en el marc actual espanyol.

D'altra banda, a nivell global, ens trobem immersos en una gran crisi multidimensional (ecològica, econòmica, política, social, de valors...). El capitalisme segueix avançant adaptant-se com pot a una diversitat de situacions, excloent a cada vegada més persones i destruint el nostre planeta d'una manera potser irreversible. Els «Estats representatius» cada cop poden garantir menys drets i mostren la seva cara menys amable, la corrupció i l'acumulació de poder està a l'ordre del dia. Moltes sentim un buit profund, un buit humà, existencial -què hi pintem amb tot el que passa al nostre voltant? Quina capacitat d'implicació i de determinació tenim en les qüestions més fonamentals de les nostres vides? Cada cop queda més clar que la supervivència de la vida és incompatible amb la supervivència del sistema actual.

A Catalunya, el procés independentista en el fons resulta d'aquests anhels per una vida diferent, que es canalitzen d'entrada en el rebuig compartit per moltes persones a les dinàmiques opressores de l'Estat Espanyol: ja sigui a nivell de falta de respecte i negació de la nostra llengua i cultura diferenciada, a nivell de gestió de l'economia, de repressió policial, etc. Partint d'aquest rebuig s'han obert portes a somniar en nous països i nous mons. Per a moltes persones el procés actual equival a obrir la caixa de Pandora d'una transició que va deixar moltes ànimes mudes, buides, silenciades, conformistes, trepitjades. De totes maneres, el plantejament de l'alliberament nacional en un sentit clàssic sembla ser cada vegada més una quimera: la creació de nous Estats és possible en un món que cada cop es regeix per institucions d'abast territorial més gran que els Estats? Seria la creació d'un Estat català una garantia per assolir la llibertat i el benestar que moltes persones defensem?

De moment, s'ha de reconèixer que aquest procés no està sabent unir totes les persones damnificades per les dinàmiques opressores de l'Estat Espanyol per fer-hi front conjuntament. Mentre que l'1 d'Octubre va ser un moment molt important de confluència popular a favor de l'autodeterminació i en contra l'Estat - que mostrava amb evidència la seva natura violenta i repressora-, posteriorment hi ha hagut una evolució ambivalent: d'una banda certs sectors de la població hem après a responsabilitzar-nos de defensar aquesta autodeterminació, organitzant-nos amb lemes com «els carrers seran sempre nostres», «sols el poble salva el poble» o «volent ser República, hem après a ser Poble». D'altra banda, tanmateix, el plantejament no ha estat suficientment inclúsiu i obert com per evitar la polarització social: com a mínim un 38,4% de la població catalana es mostra a favor del que ara es planteja com a independència, mentre que vora un 34,4% s'hi mostra en contra¹.

Per altra banda des dels partits polítics i les organitzacions que han capitanejat el procés els darrers

1 Càlculs fets a partir dels resultats del 21D: $38,4\% = 48\% * 80\%$ (participació), i $34,4\% = 43\% * 80\%$. A més, cal tenir en compte que és difícil treure conclusions de les dades d'unes eleccions, entre altres raons perquè no s'hi veuen reflectides totes les persones que no formen part de l'electorat o que no van poder votar o que no van votar perquè no es senten identificades amb cap opció electoral. De totes maneres, els percentatges que mostrem ens semblen una dada significativa a l'hora d'expressar la forta polarització de la societat catalana entorn del procés.

anys s'ha plantejat i convençut d'una estratègia que s'ha evidenciat il·lusa: “ho farem de la llei a la llei”. Com podem veure en la nostra història, els canvis i les victòries populars han requerit una gran capacitat de desobediència.

Arribats a aquest punt, ens preguntem: com construir un nou país que no reproduïx allò mateix que estem rebutjant o patint de l'Estat Espanyol? Ara que tenim dos sectors de més d'un terç de la població tant fortament confrontats, com ho fem per tal de tirar endavant un nou país sense que això signifiqui imposar-se davant de les minories de forma similar a com fa l'Estat Espanyol? L'única sortida factible i favorable tant pels uns com pels altres implica anar més enllà de la idea d'Estat, i no només per una qüestió d'ètica sinó també per pura pràctica: si seguim així polaritzarem més la societat i el resultat serà quedar-nos sota l'Estat Espanyol però amb una repressió més alta per part seva.

Així doncs, ens cal sens falta, i amb certa urgència, posar damunt la taula un projecte amb el qual es pugui identificar bona part de la societat catalana. Respecte a l'actual independentisme, el nou projecte hauria d'incorporar almenys els següents atributs:

- Pluralista: un enfocament on la diversitat social no sigui un problema sinó una riquesa.
- Social: demostrar que no es deixen de banda les altres qüestions socials (com l'habitatge, la precarietat laboral, la lluita contra el patriarcat, la relació amb l'entorn, l'alienació entre les persones...) com a secundàries enfront de la qüestió nacional. El discurs «primer la independència i després ja veurem» ens condueix al fracàs. Cal abandonar-lo totalment, integrant activament en el nostre projecte la lluita contra totes les formes de dominació.
- Aquí i ara: generar beneficis socials palpables des d'ara mateix, que resolguin problemes quotidians de les persones diverses de la nostra societat.

Aquest plantejament ens pot permetre acostar-nos i generar empatia amb les persones que es mostren contràries a la independència, fins i tot amb aquelles que han donat suport a l'aplicació de l'article 155. Podem entendre que els seus actes responen a pors envers el suposat Estat Català que poden ser similars a les pors que molta gent sentim envers l'Estat Espanyol. Podem trobar-nos, a més, en el fet que tant defensar l'Estat Espanyol com l'Estat Català condueixen a una polarització social que ens desafavoreix a tots, un conflicte que des de dalt es trasllada a les nostres comunitats per dividir-les.

Tant un suposat «bàndol» com l'altre podem trobar-nos en la necessitat de plantejar un nou projecte que integri a tothom, construït de forma descentralitzada des dels barris i els pobles, amb els valors comunitaris a cada lloc com a punt de trobada i de partida en el camí de l'autogovern popular. D'altra banda, per a uns l'independentisme es pot transformar en una oportunitat per canalitzar energies cap a resoldre certs problemes socials, mentre que per als altres incorporar altres lluites socials pot ser una forma de fer de l'independentisme quelcom inclusiu per al conjunt de la població, i factible més enllà dels eslògans i discursos fàcils de sobirania simbòlica .

L'autogovern popular partint des de les comunitats organitzades en pobles i barris és doncs l'única via factible i desitjable, perquè és l'única que permet un marc comú on unir-se els detractors de l'Estat Català i els de l'Estat Espanyol.

Buscant referents en aquest sentit, dirigim la mirada cap al passat, cap a les comunitats humanes arrelades al territori, amb una cosmovisió comunal de la vida i unes pràctiques d'ajuda mútua avui en franca decadència, que existien a Catalunya a l'Alta Edat Mitjana. També ens fixem amb l'auto-organització popular durant la revolució espanyola, o les lluites autònomes durant la transició. El fet de no tenir Estat ens ha fet un poble rebel, crític, lliure. També, dirigim la mirada al present, on trobem inspiradors exemples d'autonomia col·lectiva més enllà dels Estats: dins els marcs estatals de Mèxic, (Miochacán o Cherán Keri, els Zapatistes...), així com també el poble kurd. Ens fixarem

amb més detall en aquest darrer perquè en els darrers anys ha impulsat des de la seva terra un model d'organització social que pensem que pot ser molt inspirador pels temps actuals.

El model del Confederalisme Democràtic resulta de l'experiència de 40 anys de lluita organitzada del PKK (Partit dels Treballadors de Kurdistan). Si bé partien de tesis marxista-leninistes amb l'objectiu d'aconseguir un Estat Kurd com a forma d'avançar cap al Socialisme, els militants del PKK amb el temps van anar adonant-se que amb aquest plantejament acabaven atrapats per les mateixes dinàmiques d'opressió que volien superar. Aquest fet els va portar a desenvolupar la seva pròpia forma d'estudiar la realitat, i a adonar-se que l'arrel del problema que havia patit el seu poble, des de Sumèria fins a la Turquia d'Erdogan o l'Estat Islàmic, era el model (o civilització) de l'Estat, i la mentalitat de dominació que hi ha darrere. Aquesta **Civilització Estatal** pot entendre's com una malaltia de la societat, que es manifesta a través d'estructures i dinàmiques com el Patriarcat, l'Estat, el capitalisme, el colonialisme, l'egocentrisme, etc. Podem entendre la «**Societat Democràtica**» com una de les respostes dels pobles que intenten defensar-se'n i fer-la retrocedir. Concretament quan ens referim a la societat democràtica, ens referim a aquella societat que no permet que el poder s'acumuli en mans de minories, una societat que permeti connectar-nos amb la natura, amb nosaltres mateixos i amb els altres. D'ara endavant quan parlem de «Civilització Estatal» i de «Societat Democràtica» ens referirem a aquests sentits. Si bé són paraules que han estat molt tergiversades, en particular «democràcia», apostem per re-apropriar-nos-en en la mesura del possible encara que pugui semblar confús, perquè no volem estar inventant noves paraules sinó dotar de sentit aquelles que n'han estat buidades.

Podem entendre, doncs, la Història com una pugna entre aquestes dues forces: la Civilització Estatal i la Societat Democràtica. Això té diverses implicacions en la forma de plantejar la lluita:

- La solució no vindria amb la creació d'un Estat Kurd. Calia anar més enllà d'aquest enfocament sense negar les aspiracions i oportunitats que acollia la idea.
- No hi ha llibertat pel poble kurd sense pau a l'Orient Mitjà (i al món), que alhora no hi és possible sense un model de societat on la diversitat ètnica, de creences, de gènere, etc. no sigui un problema sinó una riquesa. Per tal que això sigui possible és necessari que les diferents identitats i minories socials de cada lloc s'organitzin de forma autònoma per ser respectades i així puguin configurar amb les altres una vida comuna. L'element més bàsic d'aquesta convivència de la diversitat-riquesa social és la idea de comunitat, com un grup divers de persones que viuen en un mateix veïnat o poble i que comparteixen afectes, necessitats, mitjans per cobrir-les... la vida.
- A nivell territorial ampli, l'objectiu és desenvolupar una societat que resulti de la lliure confederació d'aquestes comunitats.
- El camí per desenvolupar-la és llarg, perquè cal recuperar i reinventar una forma de vida comunitària que ha estat molt esborrada, i ple d'obstacles, doncs l'Estat té molts mecanismes tant d'assimilació com de repressió o marginalització. Per això cal que la societat comunitària s'organitzi (començant per minories impulsores a les quals es va afegint més i més gent), valori estratègicament la conjuntura en cada moment i n'adapti l'acció transformadora. En aquest sentit, és important que les diferents transformacions es puguin dur a terme equilibradament a un ritme assequible, ni massa ràpid per cremar-se ni massa lent per perdre's dels objectius de transformació radical. Això planteja la necessitat urgent de desenvolupar una forma de Societat Democràtica (com a projecte revolucionari) que no es pugui convertir en Estat, al partir d'una consciència de la seva arrel diferent, però al mateix temps contempli un llarg període de transició on hi hagi coexistència amb la Civilització Estatal, a través de relacions diplomàtiques entre ambdues.

El canvi cap aquest paradigma, efectuat pel moviment revolucionari kurd entre el 1993 i el 2011, ha suposat el ressorgiment de la seva lluita, que ha donat com a principal fruit la Revolució de Rojava.

Aquest territori del nord de Síria porta des del 2011 duent un impressionant procés de desenvolupament d'una societat basada en la comunitat alhora que es defensa dels atacs del feixisme dels Estats en les seves formes més brutals, com per exemple l'Estat Islàmic i la Turquia d'Erdogan. Això està tenint impactes més enllà dels kurds, i fins i tot més enllà de l'Orient Mitjà. Cada cop més gent veu Rojava i el Confederalisme Democràtic com un referent del qual aprendre i que demostra que hi ha un camí de llibertat i pau pels pobles, que va més enllà de l'Estat. Com hem vist, els seus plantejaments de base són universals i particularment, són un referent ja que ens interpel·la i il·lumina en la situació que vivim actualment a Catalunya.

Com al Kurdistan, la nostra història és també la història d'una colonització – i d'una resistència – molt més profunda del que a vegades ens plantejem. Des del prisma de la política, és la història de la pèrdua de les nostres institucions comunals i comunitàries, que un dia van ser la base fonamental de vida i gestió de les nostres societats. Des del prisma de la cultura i la mentalitat, és la història de la pèrdua de la cultura popular i comunitària a través d'un procés d'individualització, de desposseïció i de repressió a voltes subtil i a voltes violenta. Les dinàmiques d'aquesta Civilització Estatal ens han minat com a persones i com a poble. A partir d'aquí sovint ens hem enfrontat entre nosaltres i els poderosos sempre hi han sortit guanyant. Tanmateix, la resistència segueix viva si quan mirem la nostra història hi llegim el silenci dels «vençuts».

Pensem que a Catalunya podem fer un canvi de paradigma també. Podem partir així d'una visió més profunda, en el sentit de no negar les potencialitats de la lluita nacional però no caient en vies mortes, en els camins de sempre. No volem «canviar-ho tot perquè res canviï». Ara tenim l'oportunitat de ser referents en una nova manera de fer i de ser que pugui dibuixar un nou sistema social i de valors que vagi més enllà de l'imaginari actual: estats grans o petits, representants polítics que decideixen per nosaltres, mercantilització o precarització de les necessitats bàsiques (aigua, salut, habitatge, educació.), repressió a la dissidència, destrucció ambiental, alienació de la vida.... El problema és molt més complex i profund que la relació entre Espanya i Catalunya. Així, potser no és tant, o no és només, una secessió territorial el que necessitem, sinó una desconexió de certes formes de funcionament i d'una forma de vida que no val la pena de viure. Alhora, això obrirà camí per autogovernar-nos entre iguals, d'acord amb els valors, els usos i costums que impulsin la nostra legitimitat popular. No necessitem el permís de ningú. El camí a seguir és l'autonomia en els fets, en la vida quotidiana.

Aquesta és una proposta per començar la independència aquí i ara, mitjançant un procés d'autoorganització popular on sigui possible proclamar realment, defensar efectivament, i construir apassionadament el que volem. No volem seguir només l'agenda dels parlaments i les institucions, pensem que és moment de ser nosaltres, la gent, la protagonista de la història. No ens desanimarem. No aconseguiran, amb la seva repressió i les seves negociacions, que ens en tornem a casa com si res no hagués passat. Els dies que hem viscut han mostrat que som capaces de desobeir quan cal, que podem defensar el que creiem (el nostre dret a vot, les urnes, etc.), i que podem trobar-nos en assemblees de base, com ara els Comitès de Defensa del Referèndum (o de la República, posteriorment), per decidir localment i organitzar-nos territorialment.

En aquest document ens centrarem sobretot en proposar un nou paradigma polític per l'alliberament dels pobles més enllà de l'Estat-Nació; malgrat això, no pensem que puguem canviar el món esperant-ho tot de la política. La vida d'un poble són un conjunt d'elements materials i immaterials que no es poden reduir a allò polític i encara menys a allò institucional.

La solució als nostres problemes ha de ser sobretot popular i no institucional, sobretot conseqüència de les persones i menys dels partits polítics i les institucions establertes. Encara que no pretenem esborrar-les de cop si que cal situar-les en un segon pla i apostar les nostres energies prioritàriament a la constitució d'un moviment popular democràtic, basat en l'autoorganització popular més enllà de

partidismes, plural, que pugui fer florir una consciència emancipadora en les condicions del segle XXI. És important recordar que la Societat Democràtica no és només una qüestió de la forma d'organització social, sinó que alhora i al mateix nivell fa referència a una cultura, a uns valors, a una forma d'entendre la vida. Per tant, no construirem ni defensarem la Societat Democràtica si no fem una revolució interior i alhora un canvi de paradigma i valors que ens permeti funcionar d'una altra manera, diferent a les dinàmiques opressives i opressores del sistema actual. L'autonomia personal i col·lectiva que es podria desenvolupar en el marc d'una societat democràtica és només una condició necessària però no suficient per fer un món millor.

2. La proposta

La consecució d'una societat democràtica requereix molts anys per desenvolupar-se. Com hem vist, la independència segons ens l'han plantejada els partits polítics no sols és impossible avui, ho ha estat sempre, i s'ens ha estat enganyant perquè el que més por fa tant als polítics d'Espanya com de Catalunya és un poble organitzat i mobilitzat, i sempre intentaran reconduir-nos cap a les institucions. El que proposem a continuació és un seguit de propostes per fer créixer la Societat Democràtica i permetre que visqui sense ser aixafada per la Civilització Estatal a Catalunya (ja sigui en forma d'Estat Espanyol o d'Estat Català). Recordem que per «Civilització Estatal» ens referim al conjunt d'institucions i valors basats en la dominació que imperen actualment, tant en la base de la societat catalana com espanyola; quelcom que podem entendre com una malaltia de les societats humanes, i que porta vora 5.000 anys desenvolupant-se.

El motiu de plantejar aquest programa és pel context viscut darrerament a Catalunya en què hi ha una pugna clara entre un element dominador de primera magnitud com és l'Estat espanyol, i una voluntat de més llibertats i autonomia per un gran gruix de població diversa. Aquesta voluntat ha estat representada tant pel procés independentista com per molts altres moviments i propostes que busquen una major sobirania i capacitat per decidir les nostres condicions de vida. Volem ressaltar especialment la lluita i el treball que s'ha estat fent i s'està fent des de diversos moviments socials per tal de construir una societat més justa, una vida digna per tothom i per acabar amb aquest sistema de dominació en el que vivim.

En el terreny d'una nova articulació política que pugui fer possibles i transitables aquests anhels de llibertat i autonomia, sobirania, independència... proposem una estratègia basada en l'articulació complexa de diversos elements, en una coexistència de poders.

La Societat Democràtica, tal i com l'hem descrita, és la base del model que dibuixem, que s'articula en una confederació de comunitats autoorganitzades. A part de construir la societat democràtica, ara mateix hem d'enginyar-nos com tractar amb les estructures institucionals vigents, tant les que poden ser més pròximes com les més alienes a les nostres aspiracions. En aquest programa proposem una articulació entre els següents tres nivells:

a)Comunitats autoorganitzades: autoorganització i autogestió en l'àmbit local. Assemblees populars, cooperatives, ateneus... totes elles articulades amb un esperit i unes pràctiques d'enfortiment del Comú, un projecte comunalista que s'ha d'anar desenvolupant mirant el passat i projectant-se en el futur. Apostar per l'ajuda mútua, superar la mercantilització de la vida, col·lectivitzar recursos i posar la vida en comú ... Pel que fa a la política econòmica, tenim per una banda el potencial de desenvolupament de la sobirania local a través dels CDR, fomentant infraestructures de desconnexió en els diferents àmbits de la vida veïnal local i caixes d'eines que veurem més endavant, per suggerir i agrupar projectes i experiències de referència cap a la sobirania

local.

b) Confederació de comunitats autoorganitzades: lliure confederació de comunitats autoorganitzades que permetin per un banda compartir recursos i prendre decisions de tots els assumptes supramunicipals, i per l'altra ser un actor polític a nivell nacional amb veu pròpia, capacitat d'establir una estratègia comuna i capacitat de mobilització i acció. En aquest sentit ja existeix la xarxa confederada de CDR que pot tenir un important paper deliberatiu i executiu.

És important tenir en compte que els nivells a-b i el nivell d'estructura estatal, que veurem a continuació, tenen interessos diferents i contraposats ara mateix. Així, la força amb que siguin capaces d'arrelar i créixer les comunitats autoorganitzades i la seva confederació mútua determinarà amb la seva demanda la quantitat de poder que l'estructura estatal catalana i les seves institucions hauran de cedir.

c) Estructura estatal catalana: l'estratègia i les demandes majoritàries del moviment independentista han estat la consecució d'un Estat propi per Catalunya. Nosaltres pensem que els Estats són estructures de dominació perniciosos per la vida, siguin com siguin. De totes formes avui estem molt lluny de tenir les condicions mínimes per fer una societat democràtica, sense Estat. En el context actual el procés de lluita per la creació d'un hipotètic Estat Català, per poder acabar amb el règim del 78, ens pot fer avançar cap a una Societat Democràtica. Sobretot pel procés de desobediència col·lectiva que implicarà i el fet que si es fa des d'aquesta consciència serà un Estat més tolerant amb la Societat Democràtica, per tal que els anhels d'un gran gruix de la població de fer quelcom diferent siguin realistes. Per això cal que el procés de creació d'aquesta nova estructura estatal sigui una eina més del procés, impulsat i liderat des de la base, i per tant amb l'objectiu que aquest nou Estat cedeixi el màxim de poder als organismes locals (municipis, consells comarcals, ...) i posi el mínim de limitacions a l'organització popular. A llarg termini volem aspirar a una vida sense Estat, com el poble kurd, però una estructura estatal catalana més tolerant amb la Societat Democràtica ens sembla el mal menor i la manera factible d'avançar-hi amb el context actual.

Incorporem doncs a la nostra proposta una línia de treball per fer-la efectiva, tenint clar alhora que sense una forta autoorganització popular no és factible ni desitjable, el que fa que el treball en els dos primers nivells sigui més essencial que en aquest darrer. A més, mentre aquesta no sigui efectiva igualment caldrà fer els possibles perquè la legalitat de l'Estat Espanyol i autonòmica minimitzin el bloqueig i la repressió a la Societat Democràtica i permetin la transició cap a una nova institucionalitat que toleri la societat democràtica (estructura estatal catalana i altres que poden seguir el mateix camí) tot el que sigui possible.

Quan parlem d'ajudar a construir una estructura estatal catalana no som ingenus, i a banda de les potencialitats que hem assenyalat també veiem les possibilitats negatives d'un hipotètic futur Estat català: cooptació i absorció de les dinàmiques populars, desgast de força i energies en una estratègia que no reforci les comunitats sinó tot el contrari, més control de proximitat, més intervenció estatal, assimilació, exclusió de població diversa, dinàmiques neoliberals i capitalistes més exacerbades.... Dins del propi moviment independentista podem també trobar-hi tendències pertanyents a la Civilització Estatal, com per exemple el xovinisme, la suposada superioritat d'una ètnia o nació. Aquesta Civilització ho impregna tot, també part de la nostra mentalitat, tot i que decidim alliberar-nos-en progressivament. Assenyalar aquestes tendències i perills és important per tal de poder-les superar, i per evitar que des de les institucions es silenciïn les veus que recorden la importància d'un nou imaginari social i de valors.

Per parlar de l'articulació dels tres nivells podem parlar de **República Catalana**: el terme República

sovint s'ha utilitzat com a un tipus d'Estat sense monarquia, però en realitat és un terme més obert (ve del llatí «res pública», que vol dir «cosa pública»). A Catalunya darrerament, en el sí dels Comitès de Defensa de la República, el terme ha anat obrint-se i enriquint-se amb les diferents veus que hi participen, cap a designar una nova forma d'organitzar la vida desconnectada de l'Estat Espanyol i que no reproduïxi les dinàmiques de dominació d'aquest. Això implica que hi càpiguen i puguin conviure les diferents veus, ètnies, cultures... presents en la societat, sense que unes estiguin per sobre de les altres. Connectant amb aquesta definició que s'està elaborant, proposem una manera de concretar-ho: la República Catalana (o simplement «República») per a nosaltres és l'articulació dels altres tres elements, és a dir un pacte entre una forma més tolerant de Civilització Estatal i la forma de Societat Democràtica en desenvolupament. Així, quan defensem i construïm la República tal com la definim, ho fem des del reconeixement i la consciència de que ens calen aquests tres nivells diferenciats, i que estiguin articulats i funcionin, com a forma de fer un bon pas cap a la llibertat. D'aquesta manera les diferents veus poden estar més còmodes i integrades dins un objectiu comú.

Pensem que aquesta articulació no és tan sols un model per a Catalunya, sinó per a la Península Ibèrica, Europa i més enllà. Tenim la convicció de que l'única manera d'arribar a una convivència pacífica i rica entre els diferents pobles de la península és a través de la construcció de Repúbliques com la que proposem als seus diferents territoris, oferint la possibilitat que aquests es confederin lliurement per aquelles qüestions comuns. D'altra manera, creiem que ha quedat clar que si seguim estancats en el paradigma estatal la tensió entre els pobles només pot anar a més. Així, la intenció d'aquest projecte és també il·lusionar els pobles d'Andalusia, d'Euskal Herria, de Castella, de Galícia, de les Illes Canàries, etc. així com més enllà de les fronteres espanyoles, a Bretanya, Occitània, etc. a treballar per avançar en aquests tres nivells començant per les comunitats autoorganitzades, en la línia del que proposem. Entenem que la llibertat del nostre poble passa per la llibertat dels pobles que l'envolten, i que per tant l'èxit dels nostres intents d'alliberar-nos de l'opressió estatal depèn de que generin empatia, solidaritat i il·lusió de llibertat, i que puguem sumar forces per defensar-nos-en.

En aquest sentit, veiem enormement interessant la creació de CDR arreu de l'Estat Espanyol amb la perspectiva d'autoorganització popular per alliberar els seus respectius pobles, com ja ha passat a ciutats com Córdoba i Sevilla. Així, l'Estat Espanyol podria ser desmuntat en diverses Repúbliques en el sentit que les definim, i aquestes es podrien confederar si volguessin formant una o varies Lliures Confederacions de Repúbliques, el que esdevindria un model territorial molt més proper a la convivència, la pau i la llibertat.

Apel·lem a fer-se seu aquest programa un ventall ampli de la població. No pensem que sigui només quelcom a fer per les persones amb fort sentiment nacional català o que no volen formar part d'Espanya. Pensem que pot ser impulsat per totes les persones que comparteixen els anhels d'una vida plena enfront de buidor i perversió del sistema actual, que es pot veure reflectida en la repressió de l'Estat Espanyol o en moltes altres dinàmiques que marquen la nostra vida. Així apel·lem a totes aquelles que no creuen en la classe política, o que pensen que aquest sistema no funciona, o que volen preguntar-se i fer passos per viure com volen viure, que es sumin a donar forma i fer possible aquest procés històric de canvi. I volem fer-ho replantejant les premisses i estratègies bàsiques que s'han seguit fins ara, obrint nous camins.

Dit això, explicarem seguidament una proposta d'estratègia factible per tal de desenvolupar aquí i ara aquesta proposta.

3. Estratègia

Abans que res, volem subratllar que el que proposem no surt del no-res. Prové, en primer lloc, d'una història pròpia -repleta de lluites , com ara la defensa de les institucions populars del Comunal i el Consell Obert, les guerrilles que van enfrontar-se a Napoleó o el moviment anarquista i la Revolució del 36-, bona part de la qual no hem viscut directament, però forma part de nosaltres; en segon lloc prové de l'estudi de referents com el Confederalisme Democràtic a Rojava i Bakur; en tercer lloc prové de l'experiència d'anys d'intentar construir vida i cultura comunitària als nostres barris i pobles, i de treballar per canviar l'ordre establert des de diferents moviments socials; i finalment prove de les experiències actuals a diversos CDR. Per tant, forma part i vol reforçar un procés de conscienciació sobre la degeneració social a la qual ens està portant la Civilització Estatal, i sobre la necessitat d'organitzar-se des de la idea de comunitat per fer-hi front.

Veiem interessant començar per analitzar el conflicte amb l'Estat Espanyol, a través dels 5 nivells de l'escala de la lluita no-violenta²: cooperació, denúncia, no-cooperació, desobediència civil i societat alternativa. En el conflicte amb l'Estat Espanyol, podem veure clarament com després de la cooperació insostenible van venir grans manifestacions (denúncia), boicots i canvis d'hàbits de consum per tal de no cooperar amb Espanya (no cooperació), i finalment la desobediència civil que té com a màxim exponent l'1 d'octubre. Amb cadascun d'ells el poble ha estat reforçat (en general, tot i el problema de la polarització), però al mateix temps s'ha arribat a un punt en què s'ha vist que no era suficient.

Durant la victòria que representa haver desobeït l'Estat i haver pogut celebrar el referèndum de l'1 d'Octubre, a molts els semblava que amb això n'hi hauria prou per assolir el canvi desitjat. Però no va ser així. De llavors ençà hem pres consciència que ni a Espanya ni a Europa hi ha democràcia (com se'ns ha venut durant tants anys, tergiversant el significat d'aquesta paraula), i de que el problema és molt més profund i complex del que es pintava. Hi ha hagut una component dolorosa en aquest aprenentatge, però al mateix temps ha representat adonar-nos-en del poder que tenim com a poble si ens organitzem, i que per tant podem exercir la llibertat des de baix sense haver d'esperar a que ens la donin des de dalt.

Ha arribat doncs el moment d'abordar el darrer nivell, una societat alternativa. Ens cal plantejar passos factibles per a cada moment tenint en compte que el camí és llarg, les nostres capacitats i necessitats, i la correlació de forces. Alhora, ens cal evitar que allò que construïm pugui reproduir les mateixes dinàmiques d'opressió de l'Estat Espanyol a una escala menor. Val a dir que alguns projectes socials minoritaris fa temps que intenten desenvolupar una societat alternativa en aquest sentit, i que més recentment ha començat a tocar-se des d'una base social més àmplia en bastants CDR, si bé sense una estratègia ben definida. Creiem que, a propòsit d'això, una contribució valuosa que s'intenta fer amb aquest document és proposar una estratègia integral detallada per abordar-ho, és a dir un programa per la construcció i autodefensa d'una societat alternativa a l'Estat Espanyol, des d'ara mateix, a Catalunya.

Per si no ha quedat prou clar, per nosaltres la societat alternativa que anhelem es una societat que superi els Estats; pensem que els Estats son contraris a la Democràcia. De totes formes degut al context actual a Catalunya i la voluntat majoritària d'un gran gruix de la població, ens proposem aprofitar la lluita per la creació d'un Estat propi per generar autoorganització popular, vincles

² Per lluita no violenta entenem una filosofia que implica un compromís i una consciència elevats, tot i que ha estat simplificada i manipulada per justificar la covardia repetides vegades. Davant d'un conflicte la no-violència implica el deure de posicionar-se activament a favor dels oprimits, tant si utilitzen formes de lluita no-violenta com si fan servir altres mètodes com la lluita armada.

comunitaris, capacitat de desobeir, etc. Pensem que l'única manera que tenen els partidaris d'un Estat català de fer-lo es impulsat des de baix i pensem que això ens pot atansar a la Societat Democràtica en tant que compartim aquesta part de l'estratègia amb els partidaris d'un Estat català.

Analitzant la situació actual, ens proposem treballar tres elements:

A- Autoorganització popular: Es tracta d'organitzar-se, començant per cada barri i cada poble. D'una banda, per sostenir de forma comunitària la vida sent cada cop menys dependents de l'Estat, des de desenvolupar formes de cobrir localment certes necessitats alimentàries bàsiques fins a desenvolupar mecanismes de suport mutu en la cura de grans i petits. De l'altra, defensant-nos dels embats de l'Estat en tots els àmbits de la vida, des de la repressió dels cossos policials fins a compartir més els disgustos de la vida i ajudar-nos a superar-los, passant per evitar desnonaments o ocupar habitatges amb aquelles persones a qui se'ls hi nega aquest dret bàsic. L'autoorganització popular es desenvolupa paral·lelament i en sinergia amb la tasca d'eixamplar la base social que veurem després..

B- Moments de desobediència massiva: En la mesura que anem eixamplant la base social i establint un nivell d'autoorganització popular suficient com per desobeir durant llargs períodes de temps, podem preparar moments de desobediència massiva (com l'1 d'octubre), per anar generant República i esquerdant el règim del 78. Aquests moments de desobediència responen essencialment a dos objectius: per una banda generar una forta experiència, és a dir els vincles, aprenentatges i autoorganització que es genera tant en el procés de preparació com els dies, setmanes o mesos de desobediència(que pensem que tenen un valor incalculable); per l'altra anar guanyant legitimitat i força per avançar cap a esdevenir un territori que no depengui de l'Estat espanyol. En funció del context nacional i internacional es podria arribar a generar un moment de desconexió efectiva. Seria un moment d'aquests de desobediència que previsiblement hauria de durar mesos i que culminaria amb haver de generar una taula de negociació internacional que pogués culminar amb la separació efectiva del territori català del Regne d'Espanya. Per la situació actual aquesta podria desembocar amb la consecució d'un Estat català que pensem que seria mes tolerant amb la Societat Democràtica pel procés amb el que hauria nascut, i que per tant ens permetria avançar mes cap a aquesta³.

Per tal de que aquest moment de desconexió efectiva es pugui donar, pensem que també es fonamental que s'hagin anat desenvolupant estructures paral·leles d'aquesta estructura estatal catalana per poder desenvolupar les seves funcions al moment de la desconexió. Aquesta desconexió es podria fer amb iteracions en què s'anessin generant processos i estructures locals d'autoorganització així com estructures d'Estat, i cada cop més persones legitimesin aquestes per davant de les de l'Estat espanyol.

Aquesta part de l'estratègia requereix ser detallada amb tàctiques concretes, tasca que no realitzarem en aquest document per motius de prioritat i seguretat.

C- Eixamplar la base social: tot canvi de la profunditat i complexitat del que ens plantegem comporta l'acció sinèrgica de persones amb diferents graus de compromís i consciència. Inicialment només són uns pocs tirant del carro i una minoria simpatitzant, però si les coses es fan bé això atreu progressivament més persones a comprometre's en diferents graus amb el canvi. Actualment resulta clar que necessitem ampliar tots els graus, des de la gent compromesa fins al punt de renunciar a una vida més o menys «normal» fins a la capa de persones que no s'hi identifiquen però tampoc s'hi

³ Aquest és un possible escenari que ens agradaria que es produís, però volem exposar també altres possibles escenaris, tenint en compte els factors geoestratègics, de manera que haurem d'anar reflexionant i adaptant la nostra estratègia en funció de com evolucioni la situació. Podeu trobar altres escenaris que ens imaginem a l'Annex d'aquest text, que poden ser la base per noves propostes de desenvolupament del projecte independentista.

oposen, on hauríem d'aconseguir que passés la major part de la població que s'oposa frontalment a l'independentisme actual. Podem doncs transformar el projecte independentista a quelcom molt més inclussiu en fons i forma en la línia d'integrar-hi les lluites contra les diverses formes de dominació, que suggerim a l'apartat «proposta». Superant les polaritzacions socials actuals, podem comunicar-ne les possibilitats a les persones que ara no hi simpatitzen, fins fer-les partícips i que es puguin il·lusionar. També podem augmentar el compromís i la capacitat d'acció de les persones que hi estem més implicades. Tant una tasca com l'altra es veuen molt enfortides per l'autoorganització popular.

Per tal de desenvolupar aquests elements treballarem en dos plans d'acció, que es desenvolupen en els següents apartats: el pla popular i el pla institucional

3.1. Pla popular

Es basa en l'arrelament local, el vincle directe amb els veïns i el territori on es viu. Aquest arrelament el podem plantejar amb quatre eixos que es retroalimenten i es nodreixen entre ells; difícilment un pot avançar molt sense avançar els altres, però ens ajuda descriure'ls per separat:

Comunitat

Per construir quelcom nou d'entrada ens cal ser un poble fort i unit. Avui estem molt desconnectats els uns dels altres i això ens fa dèbils i dependents dels pocs que acumulen poder. Ells decideixen on treballem, què produïm, què aprenen els nostres fills, fins i tot quantes hores podem estar amb ells...

Estem més sols que mai en la història de la humanitat, però cada cop més dependents de més persones. Com pot ser això? Som dependents els uns dels altres, però a través del mercat i de l'Estat, mecanisme que no requereix ni fomenta vincles entre nosaltres.

Creiem que totes les persones tenim la necessitat de sentir-nos estimats i acceptats, i per tant ajudar-nos els uns als altres ens vincula i ens fa més forts. La comunitat és la base sobre la qual construir una vida que valgui la pena ser viscuda per tots. Per això aquest eix recull accions que fomentin la solidaritat, els llaços de suport mutu i la cohesió social, per tal d'impulsar un procés d'aprenentatge -individual i col·lectiu- cap a donar als llaços comunitaris la importància que realment tenen. Si bé és un procés difícilment reprimible per l'Estat, és el més complicat perquè suposa replantejar les nostres actituds, la manera de relacionar-nos i els valors que hem mamat durant molt de temps.

Aquesta tasca és també fonamental per poder desobeir l'Estat i afrontar-ne la repressió: és més fàcil que ho fem si ens sentim acompanyats per un grup amb qui recolzar-nos (tant amb suport emocional, com compartint recursos), per exemple si algú ha d'estar un temps a la presó. Si els nostres somnis s'entrellacen amb vincles d'amistat i solidaritat profunds res ens podrà aturar.

En això, ens cal evitar la fractura social i ser capaços d'il·lusionar amb el nostre projecte persones que ara per ara no hi connecten, d'estendre'ls la mà superant prejudicis propis, de tot cor. Sabem que no és gens fàcil fer-ho de debò, que hi ha una molt forta pressió social a la polarització fomentada des de tertúlies televisives, diaris, etc. i que trobarem obstacles tant de dins nostre com de les altres persones. No obstant, tenir la certesa – i sentir-la - que la comunitat és la base ens dóna fonaments per desafiar les barreres entre les persones del nostre barri o poble. D'altra banda, connectar el nostre projecte amb la lluita contra les diverses formes d'opressió, i no només amb les que tenen relació directa amb la qüestió nacional, ens pot ajudar molt a fer-ho.

Autodependència

No en tenim prou amb tenir vincles forts, ens cal també la capacitat de poder tirar endavant allò que volem, de tenir els mitjans materials per fer-ho, de sostenir les nostres vides. L'autodependència ens proposa dependre al màxim dels propis recursos, dels recursos locals. Aquest es un element imprescindible per tenir sobirania, i poder plantejar quelcom nou.

En aquest camp hi ha molt recorregut a fer, essencialment re-localitzar el màxim de sectors del sosteniment de la vida: alimentació, cures, energia, aigua, roba i calçat, construcció, etc.

Pensem que per tal de fomentar una nova forma de vida que no reproduïxi les dinàmiques de desigualtat econòmica, precarització de la vida, depredació de la natura, etc. hem de fomentar la descentralització i limitar al màxim l'acumulació de poder, tornant als veïns i als pobles allò necessari per a ser sobirans. Així, les infraestructures bàsiques per al sosteniment de la vida (els camps, els magatzems, els tallers, ...) haurien de tendir a ser de control i propietat veïnal. Òbviament, això també és un procés en el qual es va desenvolupant i aprenent una altra manera de gestionar allò comú, un procés de comunalització superant la simple lògica de la propietat privada absoluta.

Dins d'aquest eix ens plantejem mesures i eines que ens permetin minimitzar les interaccions personals amb l'Estat i inclús amb el mercat global. Això limita la capacitat de control i fiscalització de l'Estat sobre nosaltres i pot reduir també dinàmiques consumistes del mercat.

Organització

A més, per poder connectar i establir bones sinergies entre les diverses iniciatives conformant un projecte integral i que no es quedi isolat en l'àmbit local, necessitem desenvolupar capacitat organitzativa.

A nivell local cal trobar mecanismes per posar en sintonia les diverses iniciatives de comunitat i autodependència. Per això cal que hi hagi un organisme tipus Assemblea Popular o CDR, que es pot dividir en comissions o grups de treball on les persones que s'hi volen implicar desenvolupen amb certa autonomia un particular àmbit d'iniciatives, i que es reuneixen en assemblea conjunta periòdicament per coordinar la feina que fan i decidir sobre qüestions d'interès general.

Per resoldre les qüestions supra-locales, cal que aquests embrions de comunitats organitzades es confederin. És important respectar el principi de subsidiarietat del confederalisme, és a dir que cada qüestió es tracti al nivell més local possible, entre les persones a les quals afecta i no més. Així, si una qüestió afecta només un veïnat determinat, no té sentit que es traslladi a un nivell territorial més gran. D'aquesta manera la gran majoria de qüestions s'haurien de poder resoldre en l'àmbit més local o comunitari.

La presència d'una estructura confederal comunitària d'aquestes característiques (tenint en compte valors i pràctiques dels altres punts) a Catalunya, que pogués relacionar-se de tu a tu i pactar amb les estructures estatals, seria el principal tret que faria que la nova estructura no fos una còpia a la catalana de qualsevol Estat-Nació modern, així com l'única forma efectiva de desconnectar-se de l'Estat Espanyol.

Autodefensa

Com sabem (i hem pogut veure especialment els darrers mesos), a l'estatu quo no li interessa un procés de sobirania popular en què la gent decideixi directament res. Encara menys qüestionar-se com vol viure i passar a decidir directament sobre la seva vida. Els mitjans repressors de l'Estat son molt grans, per això no es pot plantejar una proposta alternativa amb èxit sense tenir la capacitat de desobeir l'Estat i fer front a la seva repressió. Cal que la Societat Democràtica poc a poc es vagi dotant de mecanismes d'autodefensa que li permetin protegir-se de la coacció que suposen les institucions i dinàmiques repressives.

Entenem l'autodefensa en un sentit ampli. Per començar és important entendre que vivim en un món hostil a les forces de la vida, a la cooperació, a l'ajuda mútua, a l'amor....per tant qualsevol intent de funcionar d'una altra manera, sobretot a una escala important de població i territori, no serà un camí de roses. La repressió dels poders establerts és molt variada, no només és una violència expressiva sinó subtil: violència policial, econòmica, psicològica...per tant podem entendre que l'autodefensa és una qüestió transversal de la nostra estratègia.

Els diversos nivells de la lluita no violenta també són respostes d'autodefensa respecte situacions de conflicte i tensió dels quals hem parlat anteriorment. Així mateix, auto-administrar la seguretat dels veïnats i gestionar i "mediar" els conflictes veïnals sense necessitat de passar pel sistema judicial i policial és important per re-apropriar-nos dels conflictes intercomunitaris i no delegar en institucions alienes aquesta faceta de la nostra existència.

En la lluita amb les forces repressives de diversos tipus amb les que ens toparem, no sabem quin nivell de violència intentaran aplicar sobre nosaltres. Cal que ens preparem per qualsevol escenari i valorar quin tipus de resposta donarem en cada cas.

Tàctiques

Per tirar endavant aquesta estratègia es tracta d'anar fent un procés gradual de decisió directa del màxim d'àmbits de sosteniment de la vida. A continuació fem una sèrie de propostes d'accions concretes, classificades per tipus d'acció i àmbit.

Entenem que a cada context local les possibilitats i oportunitats seran diferents. A més, cal tenir en compte que el que segueix només són algunes idees per estimular la iniciativa per desplegar l'estratègia, no pas una proposta tancada, en falten moltes i moltes no son aplicables en qualsevol context... Ho estructurarem en funció de si són accions a nivell individual, col·lectiu o municipal:

Accions individuals

Són les que es fan com a acte individual - tot i que si es fan col·lectivament es poden potenciar molt. Les podem agrupar en 4 àmbits d'acció:

· Actitud: Quina actitud prenem entorn dels altres (veïns, companys, etc.)? Els tenim en compte o els ignorem? Ens plantegem relacionar-nos d'acord amb l'empatia, la proximitat? Quina actitud prenem respecte nosaltres mateixos? Com ens responsabilitzem dels nostres estats d'ànim i de les seves conseqüències?

· Consum: com a consumidors podem fomentar les empreses que afavoreixin els processos que plantegem i boicotejar les que no els afavoreixen.

· Desobediència civil: Com a ciutadans de «democràcies» parlamentàries tenim una sèrie de drets i deures amb l'Estat. Com a ciutadans podem "desobeir" aquests deures, amb accions de desobediència a lleis que considerem il·legítimes o injustes. També podem declarar-nos insubmisos fiscals als impostos estatals.

- Iniciativa: Pensa què pots fer tu per aportar un granet de sorra al canvi que necessitem: cadascú té unes capacitats i possibilitats, de temps, econòmiques, de dons personals, de gustos i formes de

ser..que són importants i necessàries en aquest món. El sistema actual canalitza totes les nostres energies a engreixar les dinàmiques perniciosos del sistema, fent-nos creure que és l'únic camí a seguir. Observa al teu voltant, endevina què cal fer, agafa energies, i fes-ho! La teva contribució pot ser única.

Propostes concretes

Proposta	Àmbit	Descripció de la proposta	Exemples-Referències
Canvi de distribuïdora d'energia elèctrica.	Consum-Energia	Canviar l'empresa que ens subministra l'energia a una cooperativa d'energia verda. Estem fomentant la sobirania energètica local, i boicotejant grans empreses de l'IBEX 35.	https://www.somenergia.coop/ca/
Guifi.net	Consum-Telecomunicacions	Participar a guifi.net per generar un xarxa comuna (oberta, lliure i neutral). Tenir una antena a casa o posar un repetidor al teu poble o barri.	https://guifi.net/
Somconnexió	Consum-Telecomunicacions	Canviar l'empresa que ens subministra la telefonia a una cooperativa. Estem fomentant la sobirania telecomunicativa, i boicotejant grans emeses de l'IBEX 35.	https://somconnexio.coop/
Desconnectar-se de la gran banca.	Consum-Banca	Boicotejar la gran Banca, especialment no deixant-los els estalvis. Fomentar la banca ètica. Treure els diners del banc, deixar-se diners entre amics, coop57, fiare...	http://fets.org/es/ https://www.fiarebancaetica.coop/
Implicació veïnal	Actitud	Associar-se localment, ja sigui participant del que hi ha com fent noves iniciatives.	El futbol, la coral, el grup de teatre, ... allò que mes et motivi
Actitud amb les persones que t'envolten	Actitud	Buscar que les relacions amb amics, família, companys de feina, veïns, etc. tendixin a fer-se més sinceres, profundes, de potenciament mutu... i cada cop menys possessives o basades en pors. Aprendre a estimar en un món de «tots contra tots». Aquesta acció és essencial, transversal i en realitat suposa una gran tasca d'introspecció i canvis a la forma de relacionar-se i de viure.	
Desobediència fiscal	Fiscalitat	Declarar-se insubmís a la totalitat o una part dels impostos en fer la declaració de la renda, i donar aquests impostos a una entitat que consideris que en farà millor ús.	http://www.derrechoderebelion.net/manual-de-desobediencia-economica-2015-3/
Compra directa productors	Consum-Alimentació	- Comprar directament a productors locals, o a petits distribuïdors dels mateixos.	http://www.pagesagroecol

			ogics.com/
Estalvi domèstic	Energia i residus	- Millorar l'autosuficiència energètica de la casa per tal de ser menys dependents energèticament. - Estalviar aigua, posant reductors i racionalitzant l'ús. - Fomentar els productes amb menys envasos i productes a granel.	-Fundació terra: http://www.fundaciontierra.es/
Seguretat i privacitat	Privacitat	Utilitzar canals de comunicació digitals encriptats, compte de correu no comercials, etc. la privacitat es important encara que no tinguis res a amagar.	https://riseup.net/ https://www.criptica.org/
Autoconeixement personal	Actitud- autoconeixement	Ens coneixem a nosaltres mateixos? Quines tensions i dinàmiques guien en el fons el nostre fer? Què és el que ens dona forces per no defallir davant les adversitats i decepcions? Com ho podem fer per potenciar-ho? Què ens talla les ales per ser com voldríem? Com podem fer-hi front? Aprofundir en l'auto-coneixement és també fer-nos més lliures, ja que ens dona la possibilitat de de-construir aquelles parts de nosaltres que ens limiten i de (re)construir-nos com decidim, d'una forma conscient. Això és tant difícil com essencial si volem alliberar-nos de la Civilització Estatal i les ferides que ens ha produït, i així poder impulsar amb força un país lliure.	http://diversamente.es/grupos-de-ayuda-mutua/# https://es.wikipedia.org/wiki/Psicologia_comunitaria
Autogestió de la salut	Actitud-salut	Responsabilitzar-se i aprendre a cuidar-se de la salut pròpia (dormir les hores que necessitem, alimentar-se d'una forma sana, fer exercici, establir unes pràctiques i uns límits que facin sostenible la lluita...)	https://salutretotxs.wordpress.com/ http://dolcarevolucio.cat/language/ca/portada-2/
Participació en les mobilitzacions i accions de denúncia	Civil-Accions	Participar de les convocatòries i accions de denúncia. En particular, creiem que és important mostrar solidaritat amb lluites d'altres indrets de l'Estat Espanyol, per tal de reforçar la lluita dels pobles contra aquest i reduir la confrontació entre nosaltres.	Iniciativa «omplim Múrcia», per solidaritzar-se en la lluita dels seus veïns contra el mur de l'AVE
Organitzar-te	Organització	Participar en espais organitzatius del propi	

localment		barri o poble tipus assemblees populars, cooperativa de consum, CDR, assemblea de veïns, etc. Si no n'hi ha, busca altres veïns i crea'n un.	
Conèixer el lloc on vius	Actitud	Conèixer millor les muntanyes, els carrers, les tradicions, les plantes i animals... com a forma de canviar a poc a poc la pròpia cosmovisió i entendre's més part de l'entorn i no quelcom separat. Als llocs on no n'hi hagin, entre varies persones també se'n poden crear. Veiem particularment interessant que se'n creïn per tot el territori de l'Estat Espanyol amb la perspectiva d'alliberar els seus respectius pobles, com ja està passant a ciutats com Córdoba o Sevilla.	Fes rutes i excursions pel teu poble, pel teu barri. Parla amb la gent gran per conèixer la història dels racons del teu poble.
Pensa què pots fer tu	Iniciativa	Fes un blog amb les teves reflexions, fes vídeos de denúncia i proposta d'alternatives, fes entrevistes, escriu un llibre, munta una trobada de persones properes i afins, investiga un tema a fons...el nostre ofici no és el nostre destí, ves més enllà del treball assalariat, allibera la vida i el temps per fer el que creus.	Exemple de l'elaboració i difusió del llibre "El comú català": https://www.volucionintegral.org/index.php/blog/item/153-entre-bastidores-reflexion-experiencial-sobre-el-comu-catala
Coneix al teu veí	Actitud	Conèixer la persona que viu al teu costat, i ajudar-la en allò que puguis. Parlar de com està vivint la situació, què pensa del que passa, etc.. Malgrat les diferències polítiques ens uneix ser part del mateix veïnat, poble o barri.	
Apunta't al teu CDR més proper!	Organització	Els CDR són espais d'autoorganització popular nascuts entorn el 10. Com a tals els CDRs son heterogenis, si no et sents còmode al del teu poble pots anar a conèixer altres CDR per poder proposar millores.	Mapa de CDR: https://goo.gl/maps/2BhzbqVdQC52

Accions col·lectives

En veiem de cinc tipus:

- Espais de trobada i de generació de vincles: Generar i sostenir espais on trobar-se i generar vincles; ateneus, casals, bars, activitats a l'aire lliure, ...
- Infraestructura pel sosteniment de la vida: Obradors, maquinària, tallers, ... els mitjans materials per produir béns i serveis que volem.

- Pràctiques comunitàries: Com articulem el suport mutu?
- Organització: Accions transversals que serveixin per articular la resta d'accions.
- Autodefensa: Ser capaços de defensar els processos que estem tirant endavant: que no ens treguin de les terres on estem, que no ens facin fora de les cases on vivim, etc.

Propostes concretes

Proposta	Àmbit	Descripció de la proposta	Exemple
Procés Constituent	General	No entenem el procés constituent com el procés de redacció de la constitució d'un nou Estat. Ho plantejem com un procés de deliberació col·lectiva sobre construcció de república; per tant caldria deliberar què podem fer nosaltres directament així com quins elements pensem que ha de recollir la constitució d'un eventual nou Estat. Més que entendre'l com un procés limitat temporalment i amb resultat final, es tractaria d'incorporar a la constitució que aquesta es trobarà periòdicament en redefinició des de les comunitats autoorganitzades, és a dir establir un Procés Constituent continu. D'aquesta manera, l'estructura estatal catalana pot estar més ben adaptada als requeriments, per a cada punt del llarg camí d'enfortiment de la Societat Democràtica a Catalunya.	
Economat local	Infraestructura- Alimentació	- A imatge de les cooperatives obreres de principis del segle XX, la proposta de l'economat consistiria en tenir una botiga cooperativa per tal de comprar productes bàsics, principalment alimentació, reduint intermediaris. La idea seria també que des d'aquest economat es fomentessin els productes de proximitat. - Tenint un magatzem amb aliments bàsics, també es poden preparar amb més garanties situacions de desobediència col·lectiva a diferents nivells.	http://leconomat.queviure.cat/ca/ Els rebosts de la Cooperativa Integral Catalana i la Central de Compres també van en aquest sentit: https://cac.cooperativa.cat/ . Crea tu també un node de distribució autogestionat!
Obrador veïnal	Infraestructura- Alimentació	L'economia de mercat amb la seva forta competència, junt amb les regulacions estatals de la mateixa, han portat a què per a la majoria de productors no sigui viable o possible elaborar els seus productes. La proposta consisteix en crear un espai de processament de producte primari per obtenir productes elaborats. La propietat de l'obrador serà cooperativa i podrà utilitzar-se per usos de tots	

		els veïns que ho necessitin.	
Pa local	Alimentació	El pa ha estat i es un dels principals aliments de la nostra dieta. A molts pobles de Catalunya es produeix, o hi ha la possibilitat, de produir cereal, però aquests esta normalment mal pagat. La proposta es produir gra local que dignifiqui la vida dels pagesos, moldre el gra i portar la farina local als forns del poble per tal que facin pa de km0. Això permet tenir el control directe (a nivell alimentari, econòmic, polític, ...) d'un recurs tan bàsic dins la nostra dieta.	Hem posat l'exemple del pa però es podria plantejar amb altres productes.
Cooperatives i grups de consum	Infraestructura-Alimentació	Consumir de proximitat organitzant-se amb els veïns i veïnes o amitats per comprar directament a productors locals. També afavorir la coneixença i implicació de les persones que consumeixen i les que produeixen, generant un vincle estable per compartir necessitats comunes	http://www.res-eau-ama.org/ama_p.php http://xarxanet.org/sites/default/files/Diagnosi_grups_de_consum_Catalunya.pdf
Sindicat de pagesos	Organització	Generar organitzacions de productors de base i independents que treballin en defensa d'una pagesia autònoma, digna i respectuosa amb el medi i d'un món rural viu, just i sostenible,	https://assembleapagesa.wordpress.com/
Sindicat de llogaters	Autodefensa-Habitatge	Associació de llogaters per defensar els drets dels mateixos i aturar l'especulació immobiliària. Podrien cobrir un ampli ventall d'accions: des d'aturar desnonaments, fins a negociar amb propietaris o donar cobertura per fer contractes amb millors condicions. Plantegem també que es fomentés un debat públic sobre l'habitatge i es deslegitimés l'especulació immobiliària.	http://sindicatdebarri.org/ http://pacbcn.es/sobre-nosotros.php https://anarquistasgc.noblogs.org/
Cooperativa d'habitatge cessió d'ús	Infraestructura-Habitatge	Rehabilitar edificis existents o construir-ne de nous amb l'objectiu de generar espais d'habitatge amb dret a ús.	https://sostrecivic.coop/index.php
Horts comunitaris	Infraestructura-Alimentació	Com espais de comunitat, de salut i de sobirania alimentaria. Recuperar el contacte amb la terra, així com produir una part dels nostres aliments fa salut (física, emocional i social) i ens permet ser més sobirans a nivell alimentari.	Per exemple: http://hortlarlafarigoladevallcarca.blogspot.com.es/
Revista i/o ràdio local	Comunicació	Com hem vist els darrers anys, el paper dels mitjans es fonamental per crear opinions, sentiments, veritats, ... per això, i en un context d'àmbit repressiu encara més fort, tenir mitjans de comunicació populars que no responguin als interessos dels governs o les grans empreses és fonamental. També crear mitjans de comunicació locals per l'expressió	Per exemple: http://www.radioslliures.info/ https://vilaveu.wordpress.com/

		directa dels veïns.	m/
Control del territori i protocols d'actuació davant la presència policial	Autodefensa	El dia 1-O va ser una mostra clara de la força de l'acció massiva no violenta. Pensem que cal seguir-la desenvolupant per ser capaços d'impedir o controlar el màxim possible la presència policial al poble. Especialment preparar protocols per si venen a detenir veïns i veïnes del poble.	Per exemple els murs humans fets a Euskal Herria durant la darrera dècada.
Tenir un banc de recursos compartit (eines, ...)	Varis	Tenir una llista de recursos disponibles, o un grup de whatsapp per compartir eines o d'altres recursos, intercanviar....	
Utilitzar la tecnologia Blockchain per generar i gestionar informació de forma totalment descentralitzada i segura.	Seguretat informàtica - Descentralització	La tecnologia Blockchain ens permet realitzar múltiples accions de forma segura, a través de l'algoritme i de forma descentralitzada i per tant molt difícilment reprimible/boicotejable. Això ens pot permetre generar monedes, contractes, votacions, ... paral·leles o inclús il·legalitzades per l'Estat de forma segura.	Bitcoin, Ethereum, Faircoin...
Criança compartida	Criança/Educació	Ajuntar-se per cuidar els petits. Recuperar la cultura comunitària amb la criança.	
Educació respectuosa	Criança/Educació	Generar projectes educatius que respectin el lliure desenvolupament dels infants	Xarxa Educació Lliure: https://www.educaciollibre.org/
Autoconeixement comunitari	Relacions/Actitud	Establir pràctiques veïnals/comunitàries de compartir més i millor allò que ens preocupa o que ens anima, d'obrir-nos entre veïns i amics, per enfortir els nostres vincles i la nostra intel·ligència comunitària.	
Generar espais de formació i reflexió col·lectiva	Reflexió/Conneixement	Grups de persones que s'organitzen per estudiar o reflexionar sobre un tema, un llibre, ...	http://xarxades.tudis.tk/ www.democraciainclusiva.org www.grupreflexioautonomia.org
Connexió entre lluites	Organització	Afavorir la confluència de col·lectius diversos (CDR, PAH, marees, col·lectius feministes, Associacions de Veïns, caus i esplais, ecologistes, ONG, entitats culturals...) sota un marc comú de voler anar més enllà de l'Estat i construir a partir de les comunitats	

		de pobles i barris, a través de la trobada i el diàleg (més fàcil des de l'àmbit local). La proposta de país present en aquest document pot ser una base sobre la que trobar-se i discutir què li falta per ser una proposta de consens de tota la gent mobilitzada, donada la situació actual. L'objectiu seria acabar desenvolupant una proposta sòlida que tots els moviments socials i lluites poguessin fer-se seva i defensar, per anar més enllà de la polarització social que ens amenaça.	
Cohesió social	Relacions	Establir mecanismes de diàleg enfront de conflictes que hi puguin haver entre els veïns.	-Comitè popular de mediació veïnal al que poden acudir les parts quan hi ha un conflicte i així no confiar-se a la policia. - Una comissió d'un CDR que busqui que els veïns més polaritzats en la dicotomia independentisme – unionisme puguin dialogar i trobar-se a través d'uns valors i idees comuns que després puguin nodrir el projecte de nou país. https://es.wikipedia.org/wiki/Justicia_restativa
Organització de la dona i els gèneres minoritaris	Organització i Relacions	Aquesta és una línia transversal. Es tracta de que les dones i els gèneres minoritaris s'organitzin de forma autònoma per poder aportar en la societat i en el moviment democràtic des d'una posició	

		d'empoderament Exemples: posant en pràctica propostes de mesures com el sistema de co-delegats dels CDR, que en teoria obligaria a què com a mínim un dels dos co-delegats que porten la veu d'un col·lectiu a un àmbit territorial major sigui una dona.	
Treball de gènere	Relacions	A més a més d'organitzar-se els gèneres no masculins, caldria fer i promoure des de totes les persones de la societat un treball intens per desmuntar les dinàmiques d'opressió que guien les nostres relacions quotidianes, i teixir noves formes de conviure equilibrades en quant al valor que atorguem a les diverses tasques, tant productives com reproductives.	
Organitzar-se com a actor confederal	Organització	Es pot contribuir a fer que les assemblees locals es confederin. D'aquesta manera es poden treballar les relacions diplomàtiques del moviment democràtic amb la resta d'actors «nacionals», incloses les institucions, així com tenir capacitat d'acció coordinada. Aquest procés s'està donant entre els CDR, però amb moltes dificultats i mancances. En particular, la manca de relleus (per falta de persones disposades i per falta de mecanismes que ho assegurin) és un gran perill pels cercles de poder que s'estan generant a l'espai de coordinació. Així, una possibilitat és que en aquells CDR que funcionen millor una persona durant un parell de mesos es pugui enfocar a fer de co-delegada territorial i a més s'ofereixi com a co-delegada a la coordinadora «nacional», per millorar el funcionament de la coordinació i sense que això signifiqui que els CDR es deixin de focalitzar en el treball local.	
Caixes de resistència	Economia	Fer una caixa on es guarden voluntàriament diners per quan algun veí es trobi en una situació de falta de diners.	

Accions municipals

Han de proposar-se pel moviment popular a un ajuntament i aprovar-se. No es una proposta per alcaldes i regidors, sinó que depèn de la gent. Les institucions municipals no haurien de fer res que pugui fer la gent directament.

Es tracta de fomentar mocions, resolucions..., a nivell local que ajudin al procés de cedir el poder cap a estructures populars. Les accions municipals poden anar en tres sentits:

1. Afavorir o almenys no posar pals a les rodes d'aquest procés de desenvolupament d'una societat democràtica que estem proposant
2. No cooptar els moviments i iniciatives populars
3. També pensem que cal que els municipis arrenquin totes les competències que puguin de l'àmbit regional i estatal

.

Propostes concretes

Proposta	Àmbit	Descripció de la proposta	Exemple-Referències
Declarar-se municipi lliure de desnonaments	Habitatge	L'Ajuntament no vol cap desnonament al municipi i per tant: - No col·laborarà per a què es duguin a terme, - Els evitarà fins on pugui i en cas que no es fredi buscarà solucions habitacionals pels veïns.	N'hi ha diversos, per exemple Parets del Vallès .
Tenir recursos per fomentar l'auto-sosteniment de les persones .	Economia	Fomentar projectes que puguin donar els mitjans per subsistir a les persones més desfavorides.	Cedir terres per fer horts, cedir habitatges....
Remunicipalitzar l'aigua	Aigua	Avui l'aigua ha esdevingut un negoci. La proposta consisteix en estar atents a quan caduquen els contractes amb les empreses d'aigua, i abans de renovar-les estudiar i implementar la municipalització de la mateixa per tal que es pagui el servei, ni mes ni menys, i es facin les inversions necessàries, sense anim de lucre. L'aigua no pot ser un negoci!	Taula de l'aigua de Terrassa -> http://ocmterrasa.org/p/taula http://www.aiguaesvida.org/
Potenciar l'habitatge en cessió d'ús	Habitatge	Impulsar des de l'ajuntament els habitatges en cessió d'ús, ja sigui cedint sòl (existent o comprat a tal efecte) o edificis construïts.	
Frenar la destrucció del territori	Urbanisme	Les darreres dècades han estat especialment greus pel que fa a destrucció del territori, especialment per sobre-urbanitzar. Proponem replantejar el model de desenvolupament, per un que tingui en compte el respecte per la natura, la sobirania local i les generacions futures.	
Fomentar una mobilitat sostenible	Mobilitat	Potenciar el transport públic, així com la pacificació del trànsit a la ciutat: - Ens fa menys dependents del vehicle privat i el petroli. - Fomenta el veïnat i el comerç de proximitat.	
Fomentar i ajudar l'associacionisme i les organitzacions de base.	Associacions	Donar accés a les infraestructures municipals a les entitats del poble per tal de fomentar l'autoorganització a tots nivells: cultura, lleure, esport, ...	
Cessió de terres per l'agricultura i la ramaderia ecològica	Alimentació	Cedir les terres municipals per projectes naixents de producció primària sostenible. Facilitar que els propietaris puguin cedir les terres amb garanties.	
Gestió dels boscos	Boscos	Fomentar la gestió sostenible, afavorir la ramaderia local, reduir costos, reduir el risc d'incendis, ...	

marges camins i carreteres amb ramaderia ecològica			
Cap pis buit	Habitatge	- Posar sancions a qui tingui pisos buits. - Donar exempció de l'IBI per a qui cedeixi el seu immoble en règim de masoveria urbana (sense cobrar lloguer)	
Pagar els impostos a l'Agència tributaria de Catalunya	Fiscalitat	Que tots els impostos possibles es paguin a través de l'agència catalana. Això és rellevant per poder plantejar desobediència fiscal des de la Generalitat més endavant.	http://atc.gencat.cat/ca/inici

3.2. Pla institucional

Pensem que pot ser interessant contemplar el desenvolupament d'una estructura estatal oberta a la Societat Democràtica i paral·lela a l'Estat Espanyol dins de la nostra estratègia. Al mateix temps, honestament, hem de dir que, malgrat la seva rellevància, no podem elaborar una proposta detallada com amb el Pla Popular, que és el nostre àmbit de lluita quotidiana. Per això instem a que la proposta pugui ser ampliada i detallada en aquest apartat per actors que tinguin més experiència en aquest treball, que serien també els que impulsarien aquesta part, essent conscients dels límits que té i limitant-se a fer el poc que es pugui fer des de les institucions per no limitar l'auto-organització popular ni suplantar-la.

Pel que fa a la vessant parlamentària el centre de l'estratègia es que no limiti el pla popular i cedeixi competències als municipis, és important que des del pla institucional mai es desenvolupi res que es pugui desenvolupar des del popular.

Limitar l'actitud paternalista i la cooptació. També es fonamental que en la situació actual es puguin anar desenvolupant estructures paral·leles per tal d'anar preparant l'estructura estatal catalana, i que progressivament es poguessin anar desconnectant activitats de l'Estat Espanyol i passant-les a la nova estructura.

En aquest sentit esbossem seguidament algunes idees generals:

Propostes concretes

Aquest apartat l'hem desenvolupat menys, ja que no tenim elements organitzatius per tirar-ho endavant, i perquè ens centrarem en la part popular. Ho esbossem per donar idees a les persones que puguin treballar en aquest àmbit, per això només posem alguns exemples.

Proposta	Àmbit	Descripció de la proposta	Exemple
Assemblea de Càrrecs Electes	Política	Crear des d'ara mateix una assemblea de tots aquells càrrecs electes municipals de Catalunya que estiguin disposats a acudir-hi, com a organisme abastant tota	Udalbiltza a Euskal Herria

Catalana		Catalunya amb una forta legitimitat institucional i que al mateix temps és més proper i més fàcil de controlar per les organitzacions populars locals. Podria complir el paper d'estructura estatal catalana paral·lela, que fins i tot pogués en un moment donat prendre les competències de l'Estat Espanyol.	
Promoció i protecció del petit productor local	Economia	- Venda directa - Processat artesà: Simplificació de la normativa sanitària i reconeixement com un bé d'interès públic aquest tipus de produccions	França i Aragó
Traspàs de competències als municipis (principi de subsidiarietat)	Preses de decisions	Que qualsevol competència que afecti un municipi i vulgui gestionar-la per si mateix ho pugui demanar al govern català i estigui obligat a atorgar-li la cessió i el pressupost que s'hi destina per tal que els veïns ho gestionin.	Miochacan (Mèxic)
Foment del consell obert	Preses de decisions	- Possibilitat de crear un consell obert en un poble - Un article més general a la constitució parlant de la importància de què les decisions es prenguin de la forma més local possible promovent l'auto-organització dels pobles en consells oberts.	https://reconstruirelcomunal.net/el-consell-obert/
L'habitatge no es una mercaderia	Habitatge	Regular el preu de l'habitatge, per evitar que es reguli per les dinàmiques de mercat (oferta i demanda). El lloguer no pot pujar més que l'IPC.	Suïssa, alemanya
Taxes sobre la producció agroelògica	Fiscalitat	Exempcions fiscals als pagesos agroecològics i que l'IVA aplicat als productes agroecològics locals sigui molt inferior al de la resta de productes (no agroecològics o importats).	Islàndia
Potenciar la producció agroecològica	Alimentació	Per llei, que les compres municipals de tots els centres públics del municipi on hi hagi restauració col·lectiva (hospitals, llars d'infants, escoles, universitats, llars d'avis, presons) es facin a pagesos locals, prioritzant els agroecològics.	Brasil

Annex:

Apunts geoestratègics, imaginant escenaris

Espanya és un país de la OTAN i la cinquena economia més gran d'Europa (la quarta de la Unió Europea). Catalunya representa una cinquena part del PIB espanyol, i té un PIB superior a Grècia i Portugal. Per tant, el conflicte Espanya - Catalunya es situa dins de la Unió Europea en una àrea econòmicament més important del que era Grècia en el moment del referèndum pel pagament del deute.

Internacionalment Espanya té el suport d'EEUU i de la plana major de la Unió Europea. També té el suport de tots els grans capitals tant espanyols com catalans. El projecte d'independència encara no té cap suport internacional prou important.

La Unió Europea està patint el Brexit i arreu dels països de la Unió s'alcen veus crítiques a aquesta. La unió Europea està a un moment dèbil i no li interessa generar precedents amb un cas com el de Catalunya. Especialment als dos motors de la unió, França i Alemanya, dos estats forts i centralistes.

Per altra banda, Espanya compta amb un aparell repressiu (tant militar, policial, com legal i polític) immens i el moviment independentista no té la capacitat real de controlar el territori.

Aleshores, davant la debilitat pròpia, una de les estratègies ha estat buscar guanyar legitimitat internacional basant-se en l'actuació pacífica i democràtica. I tot i que això s'hagi pogut aconseguir en part, no és suficient, ja que les relacions internacionals es basen en la "realpolitik", no en les bones intencions. Per tant, han de canviar moltes coses a nivell internacional per que puguem comptar amb suports reals. Una cosa és la legitimitat i les declaracions de la ONU, i l'altra les mesures polítiques; Palestina n'és un clar exemple.

Per tal que la nostra proposta de construcció de contrapoder progressiu sigui exitosa pensem que s'ha de donar en major o menor grau alguna de les següents situacions:

- Aconseguir aliats internacionals que ens donin suport real. Podria ser Gran Bretanya amb una proposta de contrapoder europeu a la UE. També podria ser Rússia si se li ofereix alguna cosa o preveu beneficis. Una altra opció seria si es creés una estranya aliança d'Estats perifèrics europeus.
- Aconseguir fer un contrapoder intern d'àmbit català amb suport a diferents territoris de l'Estat prou fort com per fer front a la repressió i desobeir massivament. Això requereix d'eixamplar àmpliament la base i dotar-se d'autodefensa real no simbòlica.
- Canvi de govern a l'Estat Espanyol, mitjançant eleccions, per un de més negociador i amb participació o suport dels partits independentistes, que reformulin les seves aspiracions cap al confederalisme, un govern que no aspiri a la repressió com a via de solució del conflicte. Es podria donar un referèndum vinculant pactat o una clàusula de convocatòria d'adhesió confederal quan la constitució espanyola ho permeti, entre d'altres opcions.
- Crisi política, ecològica, econòmica i social forta que dugui al col·lapse de l'Estat Espanyol. Aquest escenari es molt poc probable, ja que tot indica que abans que col·lapsar l'Estat Espanyol adoptaria formes autoritàries i feixistes molt més evidents. Però en cas que es donés un col·lapse, si hi hagués prou contrapoder creat, pot ser que aconseguíssim una situació prou semblant al que plantegem.

En qualsevol dels escenaris veiem que ens calen anys i que cal acumular força des de la base tan per tensar l'Estat com per construir la República.